

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/105/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010479
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010479.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného I. Q., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 14. 10. 2015 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný I. Q. nar. XX. XX. XXXX vo F., bytom S., adresa na doručovanie písomností, I.. M.. Š. XX, S.,

uznáva sa za vinného, preto že

napriek tomu, že dňa 04. 12. 2014 v meste S., okres S. osobne prevzal výzvu Okresného súdu Zvolen na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/6/2011 zo dňa 14. 03. 2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/6/2011 zo dňa 14. 05. 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20. 08. 2014 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/81/2014 zo dňa 20. 08. 2014, a ktorý mal nastúpiť do ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica najneskoršie v priebehu dňa 19. 12. 2014 v čase do 14:00 hod, pričom túto výzvu nerešpektoval a výkon trestu v uvedenom termíne nenastúpil, pričom bol dňa 06. 03. 2015 o 15:00 hod. na podklade príkazu Okresného súdu Zvolen dodaný do výkonu trestu,

teda

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na tunajší súd dňa 03. 07. 2015pod sp. zn. 3Pv/255/15/6611 obžalobu na I. Q. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný I. Q. sa na hlavné pojednávanie dňa 14. 10. 2015nedostavil, súd preto po splnení podmienok uvedených v § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaný uviedol, že to, čo sa mu kladie za vinu je pravda, osobne prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody a to dňa 04. 12. 2014. Podľa výzvy mal nastúpiť dňa 19. 12. 2014 do ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica. Do výkonu však nenastúpil z dôvodu, že jeho družka Andrea Oláhová sa starala o dve choré deti, s ktorými chodila po lekároch, pričom on sa staral o ostatné deti, o ktoré sa nemal kto postarať. Nechcel, aby deti ostali samé doma bez dozoru, považoval za potrebné sa o ne postarať. Tiež mali v tom období finančné problémy, chceli ich odpojiť od elektriny, potreboval brigádne zarobiť nejaké peniaze, a preto nenastúpil výkon trestu. Nemal v úmysle sa vyhnúť výkonu trestu, po vyriešení uvedených problémov by sám dobrovoľne nastúpil trest. Predtým aj požiadal okresný súd o odklad výkonu trestu, ale súd mu uznesením žiadosť zamietol. Na záver uviedol, že ho mrzí čo sa stalo, ľutuje to, výkonu trestu sa nechcel vyhnúť, ale chcel vyriešiť problémy. S družkou nevedeli zabezpečiť opateru o deti nikým iným, pretože jeho a družkine rodičia sú už starí a chorí a opateru by nezvládli.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: výzva na nástup do výkonu trestu (č.l. 27), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/6/2011 (č.l. 28), uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/6/2011 (č.l. 29 - 30), uznesenie Krajského súdu v banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/81/2014 (č.l. 31), uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/6/2011 (č.l. 33 - 35), príkaz na dodanie do výkonu trestu (č.l. 36 - 37), zápisnica o dodaní do výkonu trestu (č.l. 38 - 39), správa na obžalovaného (č.l. 40, 42), výpis ústrednej evidencie priestupkov MV SR (43 - 50), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 71 - 72).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu jednoznačne preukázaná. Obžalovaný sa ku spáchaniu trestného činu a konanie úprimne oľutoval, a je navyše usvedčovaný aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. Súd potom nemal žiadnu pochybnosť o jeho vine. Skutočnosti, ktoré na svoju obranu uvádzal obžalovaný, nie sú vážnymi dôvodmi pre nenastúpenie výkonu trestu odňatia slobody. Ako to uviedol samotný obžalovaný, podal si žiadosť o odklad výkonu trestu, táto mu ale bola okresným súdom zamietnutá. Súd sa už teda v tomto uznesení vysporiadal s tým, že v tomto prípade nešlo o vážne dôvody, ktoré by bránili obžalovanému v nastúpení výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný I. Q. tak svojím konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného I. Q. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa ku trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval. Zároveň súd prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené je v prípade obžalovaného pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje až 2 roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že tento sa podľa evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR od roku 2010 dopustil 16 priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, naposledy v roku 2014, kedy mu bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/7/2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho

výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, do 30. 04. 2015. z uvedeného je zrejmé, že skutku uvedeného v obžalobe sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda v polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd nemohol podmienične odložiť výkon uloženého trestu, a to s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona. Súd pri výmere trestu prihliadol na to, že obžalovaný už bol viackrát súdne trestaný, boli mu ukladané rôzne druhy trestov, ako aj trest povinnej práce. Ani výkon tohto trestu nemal na obžalovaného potrebný vplyv, pretože mu musel byť trest povinnej práce premenený na trest odňatia slobody. Takto uložený trest je potom podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň ochráni spoločnosť pred obžalovaným a zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody (na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/6/2011), avšak s poukazom na skutočnosti uvedené v § 48 ods. 4 Trestného zákona ho súdu pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože podľa názoru súdu nie je potrebné zaradiť ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.